týždenník hnutia OBYČAJNÍ ĽUDIA a nezávislé osobnosti

Máme radi Slovensko

Zásahy pod kontrolou

Celým Slovenskom pred niekoľkými mesiacmi otriasla kauza z tvrdého zákroku policajta Ľuboša Tiefenbacha proti bezbrannej žene. Pri bežnej kontrole vozidla jej bezdôvodne a násilne nasadil putá. Na uvedeného policajta bolo v minulosti podaných vyše 30 sťažností za nevhodné správanie.

Všetky tieto sťažnosti však boli vyhodnotené ako neopodstatnené. Sťažovatelia totiž nikdy nemali dôkaz ... kým nenastal uvedený prípad, kedy si brutálny zákrok tohto policajta nahrala dcéra spomenutej vodičky na svoj mobil. Policajt bol takto konečne usvedčený a tentokrát skončil v putách on sám a dnes už policajtom nie je. Inak povedané - ak by neexistoval videozáznam, dodnes Tiefenbach bije bezbranné ženy.

Naši policajti veľakrát riskujú svoje životy v priamom strete so zločincami a ozbrojenými páchateľmi. Za to im patrí naša vďaka a uznanie, veď chránia naše životy. V poslednej dobe však prišlo k zásahom, kde dodnes nevieme na koho strane je pravda. Hovorím o zásahoch v Moldave nad Bodvou a Vrbnici. Z týchto zásahov, bohužiaľ, neexistuje žiadny kamerový záznam, tak ako v prípade policajta Tiefenbacha.

Policajti tvrdia, že zásahy boli v súlade so zákonom, dokonca vo Vrbnici tvrdia, že neboli použité žiadne donucovacie prostriedky (obušky). Na druhej strane Rómovia tvrdia, že policajti im nezákonne vnikli do obydlí a brutálne ich bili hlava-nehlava bez ohľadu na pohlavie či vek a ako dôkaz zákroku predkladajú dokonca aj lekárske správy s popisom a fotodokumentáciou svojich zranení.

... a teraz kde je pravda? Kto z nás, kto tam nebol, môže bohorovne tvrdiť, že jedna z týchto strán má určite pravdu. Nikto. Lenže my všetci nevyhnutne pravdu poznať potrebujeme. Nemôžeme si viac dovoliť, aby jedna strana krivo obviňovala druhú len preto, lebo neexistuje žiadny rukolapný dôkaz. Naša spoločnosť si nemôže dovoliť ubližovať policajtom, ak zasahovali naozaj zákonne a taktiež ani Rómom, ak ich naozaj policajti bezdôvodne bili.

Riešenie je veľmi jednoduché, účinné a používajú ho v mnohých krajinách sveta - napríklad v USA či Veľkej Británii. Riešením je malá kamera pripevnená na odeve zasahujúceho policajta, ktorá sníma celý priebeh zásahu. Záznam z takejto kamery chráni na jednej strane policajta pred akýmkoľvek neopodstatneným obvinením a na druhej strane chráni ľudí, pred nezákonným zásahom čiernej ovce v policajnom zbore.

K nasadeniu takýchto kamier som vyzval Policajný zbor a Ministerstvo vnútra hneď na druhý deň po spornom zásahu v Moldave, pred dvoma rokmi. Bohužiaľ, až keď prišiel ďalší sporný zásah vo Vrbnici, bolo moje volanie vypočuté. Dnes môžem s potešením konštatovať, že policajný prezident Gašpar vydal s okamžitou platnosťou nariadenie, aby zo všetkých pátracích akcií bol vyhotovený policajný videozáznam.

Odteraz už nikto krivo neobviní policajta. Odteraz už žiadny policajt nezbije len tak z rozmaru žiadneho občana - ani na diskotéke, ani v osade. A tak je to správne.

Peter Pollák,

poslanec Národnej Rady SR za hnutie OBYČAJNÍ ĽUDIA a nezávislé osobnosti (OĽaNO) a splnomocnenec vlády SR pre rómske komunity

Dovolíte mi rozhodovať o mojich deťoch?

Málokto pochybuje o tom, že tými najdôveryhodnejšími ľuďmi, čo sa týka úsilia o šťastie detí, sú ich rodičia. O to viac prekvapuje, že o tom pochybuje viac ako sto poslancov Národnej rady. Tí všetci totiž nepodporili návrh zákona, ktorým sme chceli zabezpečiť právo rodičov rozhodovať o výchove ich detí v citlivej oblasti sexuálneho správania a eutanázie.

Spolu s Erikou Jurinovou a Igorom Matovičom sme navrhovali, aby mal riaditeľ školy povinnosť o týchto veciach vopred informovať rodičov a brať do úvahy ich nesúhlas s účasťou ich detí na takomto vyučovaní alebo vzdelávacích aktivitách.

Poviem to jednoducho. Som otcom štyroch detí vo veku od päť do šestnásť rokov, dvoch chlapcov a dvoch dievčat. Jeden je na strednej, dvaja na základnej a jedno v materskej škole. Vždy som sa zaujímal o dianie v školách, ktoré moje deti navštevujú. Bol som členom Rady školy, predsedal som aj Rodičovskej rade, komunikoval s riaditeľmi a učiteľmi. Ako bývalý učiteľ svojim kolegom učiteľom dôverujem a ich prácu si vážim. Detská duša je však príliš krehká, než aby som zostal ľahostajným voči správam o rôznych plánoch a aktivitách, ktoré sú podľa mňa neprimerané veku a ohrozujú mravnosť detí a mládeže. Ako rodič chcem byť informovaným a mať možnosť nesúhlasiť s tým, čo pokladám za škodlivé.

Náš návrh nie je proti sexuálnej výchove, teda lepšie a presnejšie povedané proti vzdelávaniu a výchove v oblasti sexuálneho správania, výchove k manželstvu a rodičovstvu, výchove k zodpovednosti. Práve naopak. Podporujeme veku primeranú a zodpovednú výchovu v tejto oblasti a počítame s ňou. Zároveň však žiadame, aby prvými zodpovednými za výchovu detí aj v tejto oblasti boli a za každých okolností zostali ich rodičia. Je to ich prirodzené, Bohom dané a aj Ústavou garantované právo i povinnosť.

Rodičia majú na to tie najlepšie kvalifikačné predpoklady – otcovskú a materinskú lásku, hlboké poznanie a hlboký vzťah so svojimi deťmi. Kritici však poukazujú na patologické javy, ktoré sa v rodinách vyskytujú, vrátane sexuálneho zneužívania. A preto vraj treba všetky deti poučiť a varovať. Samozrejme, nespochybňujeme existenciu takýchto zlyhaní. Odmietame však rozsievanie nedôvery voči rodičom v detských dušiach.

Škola má dôveru detí voči rodičom posilňovať. Ak je odôvodnené podozrenie, že konkrétne dieťa je ohrozené, treba konať. A to je vec všetkých, najmä však detských lekárov, triednych učiteľov, sociálnych pracovníkov, ale i širšej rodiny a susedov.

Rodina a rodičia si zaslúžia priazeň práva. Podporu a nie podozrievanie. Nie je dôvod, prečo by sme mali veriť viac štátu a jeho zamestnancom viac než rodičom. Štát má zasahovať len v prípade, keď preukázateľne rodičia zlyhali.

Vo februárovom referende sa súhlasne vyjadrilo k tejto otázke viac než 850 000 voličov, čo je takmer toľko, koľko získali vo voľbách všetky opozičné strany v parlamente dohromady.

Sme presvedčení, že poslanci by vôľu ľudí mali rešpektovať a presadzovať. Preto budeme aj v budúcnosti opätovne navrhovať, aby rodičia vedeli, o čom sa ich deti učia v tak citlivej veci a mohli sa k tomu zodpovedne vyjadriť.

Richard Vašečka (OĽaNO),
predseda poslaneckého klubu

Aké Slovensko?

Politické strany veľmi často o nás všade možne tvrdia, že nemáme víziu o tom, aké Slovensko by sme chceli z našej krajiny spraviť. Opak je však pravdou - vieme úplne presne, čo ľudí na Slovensku trápi a vieme presne, čo treba zmeniť, aby sa zo Slovenska stal rozumný a ľudský štát.

Vízia občianskeho hnutia OBYČAJNÍ ĽUDIA a nezávislé osobnosti:

Ľudské a rozumné Slovensko

Dobrá politika

Kde *zákony tvoria ľudia, nie bábky v rukách finančných skupín.*
Kde *politici ľudí neokrádajú a nevyvyšujú sa nad svojich voličov.*
Kde *reprezentanti štátu nesú hmotnú zodpovednosť za svoje činy.*
Kde *politici nekladú prekážky ľuďom v priamej správe vecí verejných.*

Dobrý štát

Kde *úrady a ľudia sú rovnocennými partnermi.*
Kde *viac už nerobíme dlhy na úkor svojich detí a vnúčat.*
Kde *štát spravuje len to, čo dokáže lepšie ako ľudia sami.*
Kde *každá národnosť má rovnaké možnosti na svoj rozvoj.*
Kde *úrady vedú najlepší z nich, nie politicky dosadené figúrky.*
Kde *polícia, prokuratúra a súdy sú od politiky dokonale nezávislé.*
Kde *odborný personál úradov chránime pred politickými čistkami.*
Kde *informácie sú voľne prístupné a nemusíme sa ich doprosovať.*
Kde *nákupy štátu nezávisia len od ceny, ale aj úžitku pre spoločnosť.*
Kde *cieľom je rovnomerný rozvoj celého štátu, nie len vybraných častí.*

Dobrý život

Kde *občiansky aktivizmus je vítaný a podporovaný.*
Kde *nekradnúť, platiť dane a čestne žiť je normálne.*
Kde *si vážime a chránime občiansku statočnosť ľudí.*
Kde *podvodníci a špekulanti nie sú zákonom chránení.*
Kde *školy učia deti žiť a myslieť, nie len odpovedať na otázky.*
Kde *pomáhame snaživým a chránime bezmocných a slabších.*
Kde *domôcť sa práva netrvá veky a pravda nezáleží od majetkov.*
Kde *zdravie je priorita a chorý nemusí uplácať a zháňať známosti.*
Kde *rozvíjame talenty všetkých detí, aj tých z chudobnejších rodín.*
Kde *každej rodine, aj tej neúplnej, venujeme pozornosť a podporu.*
Kde *kultúra začína v rodine, pokračuje v škole a nekončí v divadle.*
Kde *veda, výskum a inovácie sú potenciálom rozvoja, nie na príťaž.*
Kde *nežijeme v strachu o život, majetok a polícii môžeme dôverovať.*
Kde *chránime a rozvíjame naše hodnoty, prírodné a kultúrne dedičstvo.*

Dobrá práca

Kde *živnostníkov si vážime za to, že sa živia sami.*
Kde *malí v podnikaní majú rovnakú podporu ako veľkí.*
Kde *polia neležia ladom, kým tisíce ľudí nemajú roky prácu.*
Kde *podnikať a dávať prácu iným je hodné obdivu a pomoci.*
Kde *podporujeme vznik pracovných miest tam, kde ľudia žijú.*
Kde *mzda i dôchodok za prácu je vždy viac ako za ničnerobenie.*
Kde *v osadách sú cieľom pracujúci ľudia, nie ďalší poberatelia dávok.*

Slovensko, kde sa budeme cítiť dobre ako doma.

Igor Matovič

OBYČAJNÍ ĽUDIA
a nezávislé osobnosti